

SWEDISH
ENVIRONMENTAL
PROTECTION
AGENCY

PM
2021-06-29

Caroline Appelberg
Tel: 010-698 15 64
caroline.appelberg
@naturvardsverket.se

Ärendenummer
NV-04787-20

Konsekvensutredning för ändring av Naturvårdsverkets föreskrifter (2016:8) om miljörapport

1. Sammanfattning

Naturvårdsverket har tagit fram förslag till ändring av Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:8) om miljörapport. Ändringarna krävs för insamling av de uppgifter från verksamhetsutövarna som behövs för Naturvårdsverkets årliga klimatrapportering avseende täkter och för förbättrad avfallsstatistik. Förslaget berör ca 3 500 verksamheter. Av dessa är ca 3 300 verksamheter som omfattas av förslaget om att samla in uppgifter för avfallsstatistik och ca 200 är torvtäkter.

1.1. Torv

Vad gäller torv behöver uppgifterna samlas in eftersom de ingår i Naturvårdsverkets årliga klimatrapportering.¹ Uppgifterna efterfrågas enligt LULUCF-förordningen (2018/841/EU), Styrningsförordningen (2018/1999/EU) och IPCC 2006 Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories.

Naturvårdsverket föreslår därför ett tillägg i bilaga 4 till Naturvårdsverkets föreskrifter (2016:8) om miljörapport som innebär att uppgifter om energitorv ska ingå i miljörapporten.

1.2. Avfallsstatistik

För uppgifter om avfallsstatistik sammanställer Naturvårdsverket vartannat år avfallsstatistik som rapporteras till EU i enlighet med EU-förordning 2150/2002 om avfallsstatistik. Den största datakällan till denna rapportering är de miljörapporter som lämnas av tillståndspliktiga verksamheter. Naturvårdsverket lägger i snitt 1,25 miljoner kronor årligen på att manuellt inhämta och tolka avfalluppgifter från dessa miljörapporters textdelar eftersom uppgifterna som lämnas inte är standardiserade, inte går att sammanställa maskinellt och inte innehåller de uppgifter Naturvårdsverket behöver för sin rapportering.

Naturvårdsverket föreslår därför ett tillägg i föreskrifterna om miljörapport (NFS 2016:8) som innebär att miljörapporterna ska innehålla standardiserade uppgifter

¹ Enligt klimatrapporteringsförordningen (2014:1434) är det Naturvårdsverket som ska samordna det nationella klimatrapporteringsarbetet. Flera myndigheter (i dagsläget 15 stycken) lämnar information om utsläpp och upptag inom olika sektorer till Naturvårdsverket, som sedan sammanställer informationen.

om avfall. Formatet bygger på de avfallskoder och avfallshanteringskoder som finns i bilaga 1–3 till avfallsförordningen (2020:614). Förslaget skulle innebära en ekonomisk besparing för Naturvårdsverket, då mindre tid skulle åtgå till att sammanställa avfallsuppgifter, samtidigt som uppgifterna blir mer samstämmiga och korrekta eftersom mindre tolkning kommer att krävas. Naturvårdsverket föreslår att det tillkommande kravet på att lämna uppgifter om avfall ska avgränsas till att avse de verksamheter vars miljörapporter utgör en viktig datakälla för avfallsstatistiken.

2. Beskrivning av problemet och vad Naturvårdsverket vill uppnå

2.1. Utökad rapportering av uppgifter avseende energitorv

Enligt 5 f § NFS 2016:8 ska miljörapporter som avser tillståndspliktiga täkter innehålla detaljerade uppgifter om faktisk produktion enligt vad som anges i bilaga 4 till föreskrifterna. Idag samlas specifika uppgifter in om bl.a. odlingstorv. Dessa uppgifter föreslås nu utökas till att även avse energitorv.

Bakgrunden till att uppgifterna behöver samlas in är att uppgifterna ska ingå i Naturvårdsverkets årliga klimatrapportering.² Uppgifterna efterfrågas enligt LULUCF-förordningen (2018/841/EU), Styrningsförordningen (2018/1999/EU) och IPCC 2006 Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories.

Idag är det enligt 22 § klimatrapporteringsförordningen (2014:1434) Sveriges geologiska undersökning, SGU, som lämnar underlag om areal för produktion av energitorv. Tidigare har informationen samlats in av SGU med stöd av torvlagen (1985:620) som upphävdes 2016. Lagändringen innebar bl.a. att energitorv regleras på samma sätt som odlingstorv, dvs prövas som tillståndspliktig verksamhet enligt miljöbalken.

Eftersom koncessionssystemet för energitorv upphört får SGU inte längre in uppgifter om den årliga produktionen av energitorv genom koncessionerna. Rapporteringen baseras istället på förfrågningar via enkäter till de berörda företagen. SGU har därför tidigare föreslagit att produktionsstatistik inklusive produktionsarealer för torvtäkter fortsättningsvis rapporteras in till Svenska Miljörapporteringsportalen (SMP). Samtidigt har Naturvårdsverket tidigare fått i uppdrag av regeringen att bl.a. lämna förslag till de ändringar i klimatrapporteringsförordningen (2014:1434) som är nödvändiga dels för att anpassa förordningen till nya EU-bestämmelser på klimatområdet och till riktlinjer som antas inom ramen för FN:s klimatkonvention och klimatavtalet från Paris, dels mot bakgrund av myndighetens erfarenheter av den klimatrapportering som har ägt rum. Naturvårdsverket ska redovisa förslagen till Miljödepartementet senast den 31 maj 2021. Naturvårdsverket kommer att föreslå att bestämmelsen för Sveriges geologiska undersökning (SGU) föreslås utgå från klimatrapporteringsförordningen och att uppgifterna istället tas in genom miljörapporter.

² Enligt klimatrapporteringsförordningen (2014:1434) är det Naturvårdsverket som ska samordna det nationella klimatrapporteringsarbetet. Flera myndigheter (i dagsläget 15 stycken) lämnar information om utsläpp och upptag inom olika sektorer till Naturvårdsverket, som sedan sammanställer informationen

Den föreslagna ändringen i miljörapportföreskrifterna innebär att verksamhetsutövarna blir skyldiga att till SMP rapportera hur stora arealer torvmark som används för energitorv. Idag besvarar företagen (till SGU) frivilliga enkäter om uppgifter avseende den areal som används för produktion av energitorv.

Sammanfattningsvis finns ett behov av att begära in uppgifter avseende aktiv produktionsareal för energitorv i bilaga 4 till miljörapportföreskrifterna.

2.2. *Avfallsstatistik*

Miljörapporter för tillståndspliktiga anläggningar (tillgängliga via SMP) utgör den primära datakällan för den avfallsstatistik som rapporteras till EU vartannat år i enlighet med EU-förordning 2150/2002 om avfallsstatistik. Delar av dessa uppgifter används även för andra rapporteringar och måluppföljningar. Statistikproduktionen försvåras dock av att avfallsuppgifterna i miljörapporterna inte lämnas standardiserat, vilket innebär ett omfattande manuellt arbete då statistikuppgifterna måste hämtas från miljörapporternas textdel eller bilagor. Eftersom avfallsuppgifterna i miljörapporterna inte är standardiserade tillkommer även ett omfattande arbete med att tolka och koda uppgifterna enligt avfallskodsystemet (bilaga 1–3 avfallsförordningen). Uppgifterna om avfall i miljörapporterna är dessutom inte alltid kompletta. En erfarenhet från statistikproduktionen är att de totala avfallsmängderna som anges i miljörapporterna i regel är tillförlitliga, men att det ofta råder oklarhet om avfallsklassning och hur avfallet behandlas.

Idag lämnas enligt 5a§ 2–3 i föreskrifterna uppgifter om avfall som forslas bort från en verksamhet. För avfallsstatistiken behövs detaljerade uppgifter om uppkomst och behandling av avfall, därför är aggregerade uppgifter om enbart bortforslade mängder inte användbara. Arbetet med att ta fram användbara avfallsuppgifter från miljörapporter utförs av konsortiet Svenska Miljöemissionsdata (SMED) på uppdrag av Naturvårdsverket. Medarbetare på SMED läser miljörapporterna manuellt. För dataåret 2018 rörde det sig om ca 2 600 rapporter och arbetet tog ca 2 600 timmar vilket kostade Naturvårdsverket omkring 2,5 miljoner kronor.

Även om miljörapporter ofta innehåller uppgifter om avfallsmängder och avfallshantering är det inte en försumbar andel av miljörapporter som helt saknar sådana uppgifter. Om det inte går att få in uppgifterna från dessa verksamhetsutövare på andra sätt, exempelvis via direktkontakt, hanteras de som bortfall i statistikproduktionen.

Processen att ta fram de uppgifter som behövs för att rapportera enligt avfallsstatistikförordningen (och andra rapporteringar och måluppföljningar som använder delar av dessa uppgifter) skulle förenklas avsevärt om det fanns standardiserade uppgifter om avfall i miljörapporterna och om dessa var på tillräcklig detaljnivå och enkelt tillgängliga i ett maskinläsbart format.

Det skulle till exempel kunna åstadkommas på liknande sätt som för den utökade rapporteringen av uppgifter om bygg- och rivningsavfall. För denna rapportering finns en bilaga i Naturvårdsverkets föreskrifter om miljörapport (NFS 2016:8) som beskriver vilka uppgifter om bygg- och rivningsavfall som ska anges, och i SMP finns en ”modul” där dessa uppgifter lämnas strukturerat och maskinläsbart. En sådan förenkling av processen skulle inte bara spara tid och

därmed pengar, utan det skulle också bidra till uppgifter av en högre kvalitet eftersom uppgifterna inte skulle behöva tolkas i samma utsträckning som idag. Detta skulle innebära positiva effekter för statistikens kvalitet avseende alla redovisningsgrupper som undersöks via miljörapporter.

2.2.1. *Innehållet i de nya föreskrifterna*

Tilläggsförslaget syftar, som beskrivs ovan, till att uppgifter om avfall lämnas i miljörapporterna på ett standardiserat och maskinläsbart format. Uppgifterna som lämnas om avfall utgör grunden till rapporteringen till EU enligt EU-förordning 2150/2002 om avfallsstatistik, samt i viss utsträckning också till andra rapporteringar och måluppföljningar om avfall.

Förslaget till tillägg i Naturvårdsverkets föreskrifter om miljörapport (NFS 2016:8) består av dels en ny bestämmelse om att vissa angivna verksamheter i sina miljörapporter ska lämna vissa detaljerade uppgifter om avfall, dels en bilaga i vilken det beskrivs i detalj vilka uppgifter om avfall som miljörapporterna från dessa verksamheter ska innehålla.

Formatet för förslaget bygger på de avfallskoder och avfallshanteringskoder som finns i bilaga 1–3 till avfallsförordningen (2020:614). Dessa bilagor genomför vad som överenskommit på EU-nivå och motsvarar dels bilaga I och II i avfallsdirektivet³, dels den europeiska avfallsförteckningen som enligt artikel 7 i avfallsdirektivet fastställts genom EU-kommissionens beslut 2000/532/EG⁴.

I bilaga 1 och 2 till avfallsförordningen förtecknas förfaranden som utgör återvinning respektive bortskaffande, dvs avfallsbehandling. Där finns 13 olika R-koder för återvinning (bilaga 1) och 15 olika D-koder för bortskaffande (bilaga 2).

Bilaga 3 till avfallsförordningen innehåller en förteckning över avfallstyper, uppdelat på 20 kapitel (tvåsiffriga koder) som i sin tur är uppdelade i underkapitel (fysiffriga koder) och enskilda poster (sexsiffriga koder). De sexsiffriga koderna är vad som benämns avfallskod.

2.2.2. *Förslaget i förhållande till bestämmelser i NFS 2016:8*

Miljörapporten ska enligt 5 § 13 NFS 2016:8 innehålla en redovisning av de betydande åtgärder som genomförts under året i syfte att minska volymen avfall från verksamheten och avfallets miljöfarlighet. Andra uppgifter om avfall samlas idag in för t.ex. verksamheter som omfattas av bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006⁵. Det är emellertid enbart uppgifter om avfall som forslas bort från anläggningen eller som exporteras till annat land som ska rapporteras, jfr 5 a § 3-4 NFS 2016:8.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november om avfall och om upphävande av vissa direktiv, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851.

⁴ Kommissionens beslut 2000/532/EG om en förteckning över avfall i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG, i dess lydelse enligt Kommissionens beslut (2014/955/EU) av den 19 december 2014.

⁵ EUT L 33, 4.2.2006, s. 1 (Celex 32006R0166).

Slutligen ska anläggningar som omfattas av förordningen (2013:253) om förbränning av avfall rapportera uppgifter om mängd förbränt avfall under året, se bilaga 3 till NFS 2016:8.

De nu föreslagna ändringarna avser uppgifter om generering och behandling av avfall. Det är således fråga om tillkommande uppgifter jämfört med nuvarande reglering.

2.3. Berörda aktörer

2.3.1. Energitorv

Förslaget innebär att verksamhetsutövare som bedriver täkt av torv beläggs med ett tillkommande krav på att lämna uppgifter om total aktiv produktionsareal. De verksamheter som omfattas är de som bedriver verksamhet som omfattas av 4 kap. 1 och 3 §§ miljöprövningsförordningen (2013:251).

2.3.2. Avfallsstatistik

Förslaget innebär att vissa verksamhetsutövare med tillståndsplikt enligt miljöprövningsförordningen beläggs med ett krav på att lämna uppgifter via sin miljörapportering till SMP. Vilka verksamheter som berörs av förslaget baseras på att verksamheter med tillståndsplikt enligt kapitel 4–21 samt kapitel 29 i miljöprövningsförordningen ofta utgörs av arbetsställen inom svensk näringsgrensindelning (SNI) avdelning B-E⁶. Det vill säga att verksamheterna tillhör de redovisningsgrupper som finns i avfallsstatistiken och där miljörapporter är en viktig datakälla. Vidare föreslås det att vissa verksamhetskoder (inom kapitel 4 och 21) undantas från rapporteringskravet eftersom det för dessa typer av verksamheter finns fullgoda alternativa datainsamlingsmetoder som medför en mindre administrativ börda.

Berörda aktörer utgörs av verksamhetsutövare med tillståndsplikt A och tillståndsplikt B enligt följande kapitel i miljöprövningsförordningen:

Kapitel i miljöprövningsförordningen	Verksamheter som föreslås ingå i rapporteringen
4 kap. Utvinning, brytning och bearbetning av torv, olja, gas, kol, malm, mineral, berg, naturgrus och annat	Verksamheter med tillståndsplikt A och tillståndsplikt B i underkapitel: Malm och mineral
5 kap. Livsmedel och foder	Samtliga verksamheter med tillståndsplikt A och tillståndsplikt B.
6 kap. Textilvaror	
7 kap. Päls, skinn och läder	
8 kap. Trävaror	
9 kap. Massa, papper och pappersvaror	

⁶ B: Utvinning av mineral, C: Tillverkning, D: Försörjning av el, gas, värme och kyla, E: Vattenförsörjning; avloppsrening, avfallshantering och sanering.

10 kap. Fotografisk och grafisk produktion	
11 kap. Stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle	
12 kap. Kemiska produkter	
13 kap. Gummi- och plastvaror	
14 kap. Mineraliska produkter	
15 kap. Stål och metall	
16 kap. Metall- och plastytbehandling, avfettning och färgborttagning	
17 kap. Elektriska artiklar	
18 kap. Metallbearbetning	
19 kap. Förbrukning av organiska lösningsmedel	
20 kap. Hantering av bränslen och andra kemiska produkter	
21 kap. Gas- och vätskeformiga bränslen, el, värme och kyla	Verksamheter med tillståndsplikt A och tillståndsplikt B i underkapitel: Anaerob biologisk behandling Framställning av gas- och vätskeformiga bränslen Kärnkraft Förbränning
29 kap. Avfall	Verksamheter med tillståndsplikt A och tillståndsplikt B samt verksamheter med anmälningsplikt C*

*Utöver ovan angivna verksamheter föreslås att även tillståndspliktiga verksamheter, med en anmälningspliktig sidoverksamhetskod inom kapitel 29, beläggs med ett krav på att lämna uppgifter via sin miljörapportering till SMP.

Vissa avfallsuppgifter lämnas redan idag i miljörapporterna, i enlighet med 5 a § 2–3, de uppgifter som efterfrågas i detta förslag medför inte en dubbelrapportering.

3. En beskrivning av vilka alternativa lösningar som finns för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

Alternativet till ovanstående ändringar är att uppgifterna samlas in på frivillig väg och att bibehålla nuvarande reglering i NFS 2016:8. Detta är i praktiken den

enda alternativa lösningen till att besluta om nya föreskrifter. Naturvårdsverket anser således inte att det finns alternativa regleringsmetoder.

Fördelen med föreskriften är att den är effektiv och tvingande. Det är enkelt för Naturvårdsverket att få fram på uppgifterna. Det rör sig även till stor del om uppgifter som tidigare lämnats frivilligt av samtliga verksamhetsutövare. Det är därtill tidsbesparande för verksamhetsutövaren att lämna uppgiften samtidigt som övrig miljörapportering sker och ingen tillkommande informationsförfrågan behöver skickas ut och belasta verksamhetsutövaren administrativt.

Enligt nu gällande bestämmelser är det en stor mängd uppgifter om avfall som inte omfattas av något krav på rapportering eller uppgiftslämnande. Det är mot den bakgrunden det föreslås nya bestämmelser enligt ovan.

En alternativ lösning skulle vara att fortsätta som idag, det vill säga att även fortsättningsvis insamla och tolka de avfallsuppgifter som lämnas i miljörapporternas textdelar, och att de kompletterande uppgifter som därmed behövs för internationell och nationell rapportering och måluppföljning samlas in och sammanställs med en rad olika metoder och stora manuella insatser. Skulle vi fortsätta som vi gör idag, skulle även i fortsättningen avfallsstatistiken vara mycket kostnadsdrivande och en högre kvalitet på uppgifterna skulle inte uppnås.

En annan alternativ lösning skulle vara att verksamheterna, istället för att lämna uppgifter om avfall via sina miljörapporter, lämnade dessa uppgifter genom enkäter. Bemyndigande att efterfråga uppgifter om avfall som behövs för rapportering enligt avfallsstatistikförordningen finns i 7 kap. 9 § avfallsförordningen. Eftersom verksamheterna idag redan lämnar vissa uppgifter om avfall i sina miljörapporter, skulle detta dock innebära att liknande uppgifter efterfrågas två gånger, vilket inte är eftersträvsvärt till exempel kopplat till uppgiftslämnarbörda.

Ytterligare ett alternativ skulle vara om det nyligen upprättade avfallsregistret med uppgifter för spårbarhet av farligt avfall, på något vis utökades till att också omfatta icke-farligt avfall. Det skulle innebära att miljörapporter inte alls behöver användas som källa för avfallsuppgifter, utan det skulle räcka med avfallsregistret. En sådan utökning har diskuterats, men hittills avslagits då den lösningen skulle innebära att väldigt många, och i många fall dessutom riktigt små, aktörer skulle åläggas uppgiftslämnarplikt. Den lösningen skulle förvisso innebära att uppgifter om avfall på den detaljnivå som krävs både för spårbarhet av farligt avfall och för statistik om avfall lämnas samlat på ett ställe, men det skulle samtidigt innebära ökad uppgiftslämnarbörda för ett mycket större antal aktörer än förslaget om att uppgifter ska lämnas via miljörapporter.

4. Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

Naturvårdsverket har ett bemyndigande i 47 a § 1 förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd att i fråga om verksamheter som omfattas av tillståndsplikt eller av ett föreläggande att ansöka om tillstånd meddela föreskrifter om att en miljörapport ska innehålla en redovisning av verksamhetens miljöpåverkan liksom av andra uppgifter som är relaterade till miljöbalkens tillämpningsområde och mål. I punkten 3 samma bestämmelse har

Naturvårdsverket ett bemyndigande att meddela föreskrifter om hur uppgifterna i en miljörapport ska redovisas.

Bemyndigandet är meddelat av regeringen med stöd av 26 kap. 20 § miljöbalken.

Samtliga verksamheter som berörs av de föreslagna ändringarna är tillståndspliktiga.

5. Uppgifter om vilka kostnadsrämsiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

5.1. Konsekvenser för verksamhetsutövare som utvinner energitorv

De verksamheter som berörs av förslagen är tillståndspliktiga torvtäkter som utvinner energitorv. Naturvårdsverket bedömer att tidsåtgången för den tillkommande rapporteringen är cirka 15 minuter per verksamhetsutövare och år, vilket innebär en tillkommande årlig administrativ kostnad på 127 kr.⁷

5.2. Konsekvenser för verksamhetsutövare avseende uppgifter om avfall

Föreslagna ändringar i verksamhetsutövarnas rapporteringskyldighet bedöms inte medföra några direkta kostnader för de berörda verksamhetsutövarna. Regleringen bedöms totalt sett i viss mån kunna minska företagens tidsåtgång och administrativa kostnader. Detta eftersom uppgifterna idag redan samlas in genom miljörapportföreskriften eller genom enkäter. De föreslagna ändringarna kommer inte heller ha effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

Sammantaget bedöms förslaget beröra minst 3 300 verksamhetsutövare. För de berörda aktörerna ökar uppgiftslämnarbördan.

Förslagets syfte är att samla in avfallsuppgifter, som behövs för statistikproduktionen, från verksamheter inom följande avdelningar inom svensk näringsgrensindelning (SNI):

- B: Utvinning av mineral
- C: Tillverkning
- D: Försörjning av el, gas, värme och kyla
- E: Vattenförsörjning; avloppsrening, avfallshantering och sanering

Urvalskriteriet för de verksamheter som berörs av förslaget är verksamhetskoder enligt miljöprövningsförordningen, se avsnitt 4.1. Verksamhetskoderna och tillståndsplikten kopplar till verksamhetens potentiella miljöskadlighet, men det finns ingen direkt koppling mellan verksamhetskoderna och storleken på verksamheten.

Undantaget C-verksamhetskoderna inom kapitel 29 (avfallshantering) är det endast A- och B-verksamhetskoder som berörs av förslaget.

⁷ Beräknat på en timkostnad på 508 kronor per timme inkl. OH och semestersättning etc. för den som jobbar med redovisning och administration.

Redan idag är det vanligt att, av förslaget berörda, verksamhetsutövare redovisar avfallsuppgifter i textdelen i sina miljörapporter. Att rapportera avfallsuppgifterna i ett standardiserat format, istället för i textdelen, bedöms inte medföra någon betydande börda för verksamhetsutövarna.

Erfarenheterna från den webbenkät⁸ som skickas ut vartannat år till icke-tillståndspliktiga industriarbetsställen (ej berörda av förslaget) är att det tar cirka 25 - 36 minuter per uppgiftslämnare att fylla i motsvarande avfallsuppgifter i en självadministrerad enkät. Bedömningen är därför att tidsåtgången för den tillkommande rapporteringen är cirka 30 minuter per verksamhetsutövare och år, vilket innebär en administrativ kostnad på 254 kr.⁹

Särskilda hänsyn bedöms inte behöva tas till små företag vid reglernas utformning. I det hänseendet kan bl.a. beaktas att rapporteringskravet är riktat endast till tillståndspliktiga verksamheter, vilket kan antas innebära att det till stor del är större företag som berörs.

Regleringen bedöms ha en liten eller ingen påverkan på verksamheternas konkurrensförhållanden. Bedömningen är också att regleringen kommer att ha liten eller ingen påverkan i andra avseenden än tidigare nämnda.

5.3. Konsekvenser för tillsynsmyndigheter och centrala myndigheter

5.3.1. Konsekvenser för tillsynsmyndigheter

Naturvårdsverket bedömer att det är tänkbart att nya regler för verksamhetsutövare också innebär att behovet av tillsyn i viss mån kan komma att öka. Detta eftersom de uppgifter som ska ingå i en miljörapport utökas och det är tillsynsmyndigheterna som ska övervaka att kraven i Naturvårdsverkets föreskrifter om miljörapport (NFS 2016:8) efterlevs. Förslaget bedöms inte i övrigt medföra några konsekvenser i övrigt för tillsynsmyndigheterna.

5.3.2. Konsekvenser för Naturvårdsverket

För Naturvårdsverket innebär ändringarna att tillgången till uppgifter som behövs för internationella rapporteringar säkerställs. Naturvårdsverket kommer inom sin statistikavgränsade verksamhet att göra uttag från rapporteringen och bearbeta data inom ramen för sin roll som statistikansvarig myndighet för avfall. Återkontakter med verksamhetsutövare kan behövas för att säkerställa en, ur kvalitetssynpunkt, ändamålsenlig statistikrapportering, vilket ger en viss utökad tidsåtgång och administrativ kostnad.

För att uppgiftslämnarna ska kunna lämna de uppgifter som förslaget på ändring i föreskrifterna kräver, behöver den tekniska lösningen Svenska Miljörapporteringsportalen (SMP) uppdateras. Det arbete som behöver göras i SMP beräknas kosta upp till 1 miljon kr. Denna kostnad är beräknad utifrån kostnaden för utbyggnaden av modulen för rapportering av bygg- och rivningsavfall.

⁸ Inom ramen för undersökningen ”Uppkommet och behandlat avfall”
<https://www.scb.se/mi0305>.

⁹ Beräknat på en timkostnad på 508 kronor per timme inkl. OH och semestersättning etc. för den som jobbar med redovisning och administration.

Naturvårdsverket kommer även att behöva lägga vissa resurser på information och vägledning kring de nya rapporteringsbestämmelserna.

Förslaget leder dock på sikt till att Naturvårdsverket kan spara in delar av de utgifter som idag åtgår till att inhämta och tolka uppgifter om avfall från miljörapporternas textdelar. Idag uppgår denna kostnad till ungefär 2,5 miljoner vartannat år.

6. En bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Regleringen överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges medlemskap i EU och specifikt krav på rapportering av uppgifter enligt EU-förordning 2150/2002 om avfallsstatistik.

För rapportering av täkter stämmer regleringen överens med de krav som följer av LULUCF-förordningen (2018/841/EU), Styrningsförordningen (2018/1999/EU) och IPCC 2006 Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories.

7. En bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Klimatrapporteringen genomförs årligen och statistik om avfall enligt avfallsstatistikförordningen tas fram vartannat år. För den sistnämnda rapporteringen är dataåren jämna år (2018, 2020, 2022 etc.). För att det föreslagna tillägget i föreskrifterna om miljörapport ska få en bra nytta, det vill säga komma till användning så snart som möjligt, behöver beslut om föreskrifterna tas inför data- och rapporteringsåret 2022. De föreslagna tilläggen i föreskrifterna om miljörapport behöver därmed träda ikraft senast 1 januari 2022.

Informationsinsatser kommer att ske i form av att information publiceras på Naturvårdsverkets webbsida. Även andra informationskanaler kommer att användas eftersom detta är föreskrifter som berör många verksamheter. Inför lämnandet av miljörapporter efter att de föreslagna föreskriftsändringarna har trätt ikraft behöver information även kommuniceras direkt till aktuella aktörer, så att de är förberedda på att dessa uppgifter kommer att efterfrågas. Om den föreslagna tidsplanen håller så innebär det att Naturvårdsverket under andra halvan av 2021, och även till viss del under 2022 bör genomföra en kommunikationsinsats i detta syfte.